

hetpaleis & Voetvolk/ Lisbeth Gruwez &
Maarten Van Cauwenberghe

WASCO!

foto: kurt van der elst

12 - 27 apr 2024

VOETVOLK
LIBBETH
GRUWEZ
MAARTEN
VAN CAUWENBERGHE

hetpaleis

WASCO!

hetpaleis & Voetvolk/ Lisbeth Gruwez & Maarten Van Cauwenberghe

intro	3
credits	4
interview	5 - 7
wie is wie	8 - 12
speellijst	13
praktisch	14

intro

foto: Danny Willems

Tien kinderen en een grote voorraad verf. Wanneer jazz door de speakers klinkt, komt de groep in beweging. Lijnen verschijnen en kleursporen ontstaan. Geleidelijk eigenen de kinderen zich de ruimte toe, die ze transformeren tot een driedimensionaal schilderij.

Choreograaf Lisbeth Gruwez en muzikant Maarten van Cauwenberghe verkennen in WASCO! het raakvlak tussen tekenen en dans. De spontane en authentieke acties van de kinderen vormen de choreografie. Het klankdecor bestaat uit jazz tracks uit de periode waarin de action painting ontstond, waarvan de impulsiviteit mee de inspiratie is voor deze voorstelling. Als vrijheid een vorm heeft, hoe ziet die er dan uit? WASCO! is een uitnodiging om op zoek te gaan naar een hernieuwd gevoel van vrijheid. Een explosieve action painting performance. Soms ongeremd, chaotisch en wild. En soms zacht.

korte inhoud scènebeelden

**in hetpaleis
van 12 t/m 27.04.24
+ op reis**

credits

concept	Voetvolk Lisbeth Gruwez en Maarten Van Cauwenberghe
choreografie	Lisbeth Gruwez
geluidsontwerp	Maarten Van Cauwenberghe
dans	Lita Assam, Madeleine Camara, Yahto Claes Oussehmine, Lara Corrias, Lilith De Groof, Kymaisha Geduld, Gus Van Goethem, Martha Van Goethem, Lily Williams en Adriaan Winand
artistieke assistentie	Victoria Rose Roy
begeleiding kinderen	Fran Van Gysegem
dramaturgie	Koen Haagdorens
scenografie	Stef Stessel
lichtontwerp	Dirk De Hooghe
helping hand	Jits Vandamme
met steun van	de taxsheltermaatregel van de Belgische Federale Overheid via Casa Kafka Pictures
met dank aan	Walter Meersmans
coproducent	MA Scene National de Montbéliard
internationale distributie	hetpaleis & Materialise/Stéphane Noël

interview WASCO!

ambassadeur Yuna in gesprek met Lisbeth Gruwez en Maarten Van Cauwenberghe

Op 12 april gaat WASCO! in première. Een kleurrijke action painting performance met tien jonge kinderen op scène. Vroeg in het repetitieproces verkent ambassadeur Yuna (9) de met verf bekladde set. Wat zijn choreograaf Lisbeth Gruwez en muzikant Maarten Van Cauwenberghe (Voetvolk) hier van plan?

foto: Fred Debrock

Yuna: Wat is hier allemaal gebeurd?

Lisbeth: We wilden met onze dansers uitzoeken hoeveel verf we gaan gebruiken. Ik vrees echter dat we dat wat te groots opgevat hebben (lacht). De set is nogal vuil geworden.

Maarten: Vuil? Ik vind het net heel mooi.

Yuna: Het stuk heet toch WASCO! en niet VERF

Lisbeth: We gaan inderdaad samen een groot kunstwerk maken met wasco en met verf. Want je hebt eerst een onderlaag nodig, een aparte textuur. Verfspatten zijn daarvoor ideaal.

Maarten: Op dat reusachtige schilderij komen dan grote stroken papier waarop de jonge dansers met wasco gaan tekenen.

Lisbeth: We kozen de titel ook omdat wasco een tof woord is en het refereert naar “what’s going on?” in het Engels, wat kinderen uitspreken als “Wasco’ing on?”.

Yuna: Werken jullie vaak met kinderen?

Lisbeth: Neen, het is de allereerste keer. Heel spannend.

Maarten: Samen met hetpaleis selecteerden we tien jonge performers tussen 6 en 12 jaar. Bij Voetvolk zijn we altijd op zoek naar nieuwe vormen van dans en samenwerkingen. Een voorstelling maken met kinderen stond nog op ons verlanglijstje. Toen de vraag van hetpaleis kwam, hebben we dan ook niet lang getwijfeld.

Yuna: Hoe waren de eerste repetities?

Lisbeth: Geweldig. Ik hou van de manier waarop kinderen denken, hoe ze fantaseren, hoe ze zijn.

Maarten: We kijken nu vooral naar hoe ze bewegen. En hoe we dat wat kunnen sturen. We zien wel of het ons lukt.

Lisbeth: Als je hen gewoon wat laat doen, gebruiken ze vaak de meest fantastische moves die je als choreograaf nooit zou kunnen bedenken.

Yuna: Jullie gaan tekenen én dansen. Wat hebben die twee met elkaar gemeen?

Lisbeth: Ik teken zelf heel graag en ben gefascineerd door action painters. Zij leggen een groot doek op de grond en zwieren er met hun borstels dikke klodders verf op. Vooral de beweging, de energie die op het kunstwerk komt, is daarbij belangrijk.

Maarten: Een van die schilders, Jackson Pollock, deed dat op jazzmuziek. Dus we dachten: 'tof, dat gaan wij ook doen'. De kinderen luisteren dus naar muziek, tekenen én dansen tegelijk.

Lisbeth: Choreografie wil eigenlijk zeggen: tekenen in de ruimte. En dat gaan we nu doen.

Yuna: Hoe zal de muziek klinken?

Maarten: Ik kies voor jazzmuziek die gespeeld werd tussen 1945 en 1965.

Lisbeth: Dat is ook de periode waarin action painting is ontstaan.

Maarten: De verschillende soorten jazzmuziek die toen werden gecomponeerd, zijn allemaal familie van elkaar. Dat geeft de grenzen aan waarbinnen we kunnen spelen.

Lisbeth: Anders zijn de mogelijkheden oneindig.

Maarten: Met al die stukjes jazz creëer ik een aparte wereld.

Lisbeth: Zoals een dj.

***“Choreografie wil eigenlijk zeggen: tekenen in de ruimte. En dat gaan we nu heel letterlijk doen.”
- Lisbeth***

Yuna: Kan je er goed op dansen?

Maarten: Als we met Voetvolk bestaande muziek kiezen, is dat bijna altijd muziek die ondansbaar wordt geacht. Zo maakten we ooit een voorstelling op muziek van Bob Dylan...

Lisbeth: ... en daar kan je écht niet op dansen. Althans dat dacht men. En ook nu merken we dat onze jonge performers verrassend snel hun weg vinden in die jazzmuziek.

Maarten: Misschien komt dat wel, omdat jazz zo verschillend kan zijn. Soms is de muziek heel wild, soms hoor je slechts een paar subtiele noten.

Lisbeth: Het zijn ook heel muzikale kids. Als de muziek start, beginnen ze meteen spontaan te bewegen. Alsof ze de noten hebben ingeslikt.

Maarten: Jazz is ook vrijheid. Die vrijheid willen we zeker binnenbrengen in de voorstelling.

Yuna: Kunnen kinderen meer dan volwassenen?

Lisbeth: Ze zeggen soms dat iedereen kan tekenen, maar dat is eigenlijk niet zo. Alle kinderen kunnen wel tekenen. Spontaan, onbewust, zonder nadenken. Dat levert soms heel mooie tekeningen op.

Maarten: Tekeningen die volwassenen vaak niet meer kunnen maken.

Lisbeth: De mooiste tekeningen die ik al heb gezien, en die met een magneetje tegen mijn koelkast hangen, komen van kinderen. Soms is het iets wat ze natekenen, een poes of hun gezin, soms is het pure energie. Dan zie ik daar echt dans in.

Yuna: En dat gaan jullie tonen op het podium?

Lisbeth: We willen de kinderen leren hun bewegingen héél groot te maken. Geen A4'tje waarop ze mooi

binnen de lijntjes kleuren. Ze mogen met al hun zothed spetteren op grote vellen papier.

Maarten: Kinderen komen ook altijd met iets nieuws.

Lisbeth: Dat klopt. Oudere dansers zullen sneller een mooie beweging herhalen, kinderen blijven onvoorspelbaar. Ik ben heel benieuwd. Ik heb er vertrouwen in, maar voor hetzelfde geld heb ik over drie maanden grijs haar (lacht).

“Er staat niemand op scène die ouder is dan 12 jaar. Dat maakt de voorstelling bijzonder.” — Maarten

Yuna: Hoe hebben jullie de kinderen samengebracht?

Maarten: Via een reeks audities. Ik geloof dat we meer dan honderd kinderen hebben gezien.

Lisbeth: Aangezien we maar tien kinderen konden selecteren, moesten we elke performer dus een beetje leren kennen...

Maarten: De ene heeft gevoel voor timing, een andere kan goed beslissingen nemen. Nog iemand anders houdt alles goed in de gaten of heeft een groot verantwoordelijkheidsgevoel.

Lisbeth: Zo hebben we de ploeg stap voor stap samengesteld. Een soort mini-maatschappij waarbij iedereen zijn plaats vindt en goed met elkaar kan samenwerken.

Maarten: Dat maakt het stuk ook zo bijzonder: er staat niemand op scène die ouder is dan 12 jaar. Heel uitzonderlijk. De kinderen dragen een grote verantwoordelijkheid.

Yuna: Wat hebben jullie zelf al bijgeleerd van de kinderen?

Lisbeth: Hoe mooi een gevoel kan zijn. Bij oudere dansers moet je soms eerst enkele lagen eraf peuteren voor ze zich kunnen overgeven. Bij kinderen gaat dat vanzelf.

Maarten: Kinderen kunnen ook volledig opgaan in hun concentratie als ze iets écht leuk vinden.

Lisbeth: En ze zijn ook onvoorspelbaar. Ik hou daar echt van.

Yuna: Wordt het dan een improvisatie-voorstelling?

Lisbeth: Een beetje, maar binnen bepaalde regels. We willen wel wat controle houden, bijvoorbeeld op de kleuren en de muziek. Maar het ritme hebben we niet in de hand.

Maarten: Het blijft de bedoeling dat er veel vrijheid en zottigheid in de voorstelling zal zitten.

Lisbeth: Het wordt een spel tussen de dansers en het papier. Tijdens de repetities onderzoeken we hoe ver we daarin kunnen gaan.

Maarten: En dat maakt dat we pas helemaal op het einde van het repetitieproces een idee zullen hebben over de vorm. Het worden spannende weken...

wie is wie?

de WASCO's

Ik denk dat ik ook daarna nog ga blijven dansen. Mijn solo met mijn krijtje is een van mijn favoriete dingen en de groep andere dansers natuurlijk ook!

Bouncing Light Blue Yahto (6)

Ik word heel blij van hoe Lisbeth altijd tegen ons zegt 'go guys, go guys...'. Ze geeft mij en de anderen veel vertrouwen, ik ben de oudste en moet soms wat leiden als dingen niet kloppen. Van Maarten leerde ik veel over muziek. Hoe hij een remix maakt van allemaal liedjes. Ik vind dat echt leuk. Ik heb al vaker op een podium gestaan, maar hier voel ik me echt deel van een professioneel team.

Shaking Pink Madeleine (12)

We zijn allemaal verschillend en dat vind ik leuk. Ik ben heel zenuwachtig voor de première, maar we zijn er wel bijna klaar voor.

Painting Purple Kymaisha (8)

Ik beweeg graag met mijn benen. Eigenlijk met alles, daarom vind ik alles ook leuk aan WASCO! Het wordt iets gek, ik denk met veel spetters.

Splashing Blue Green Martha (11)

In het begin kon ik niet goed sliden, maar ik kan dat nu goed. Ik heb echt veel beter met mijn lichaam leren bewegen. De scène van het schilderen is het leukst, vind ik. We maken ons dan helemaal vuil.

Trippling Orange Lillith (8)

De meeste moves heb ik zelf bedacht, zoals de voetendraai. Het hand bewegen is wel een beweging van Maarten, dat is eigenlijk ook echt een goede danser. Ik vind het wel superspannend, de première. Al schrikt het publiek me niet af. Een voorstelling spelen, zonder publiek, dat zou pas moeilijk zijn.

Tapdancing Green Gus (8)

Het skatepark is een van de leukste scènes. Madeleine telt 1, 2, 3, 4 en dan rent zij over het papier en dan moeten wij allemaal sliden. Je rent heel hard en dan zet je je af op je hand en dan slide je. Maar ik heb ook geleerd van Lisbeth en Maarten dat je niet altijd snel snel moet dansen, maar dat ook trage stukken heel mooi kunnen zijn.

Rocking Pink Black Adriaan (11)

Voor mij betekent mijn solo dat als je een slechte dag hebt, dat je gevoelens alle kanten uit slaan. Maar dat je alles er even uit mag laten. Ik voel me heel blij als ik dat mag doen. WASCO! gaat voor mij over het plezier dat we samen hebben. Het is spannend maar ook supercool.

Swaying Red Lily (12)

Lisbeth en Maarten geven heel veel creatieve inspiratie om te tekenen in ons boekje of ook gewoon om te dansen. Ik vind het heel leuk om met hen samen te werken. WASCO! gaat volgens mij over vrij zijn met kleuren en over wat er gebeurt als je je kinderen alleen laat met verf en WASCO's. Dus het wordt een vuile voorstelling.

Laughing Red Blue Lita (8)

Ik heb wat stress, maar voorlopig denk ik dat alles goed gaat komen, dus... Ik denk dat mensen gaan zien dat het knap is dat we dit alleen doen, zonder oudere mensen. Dat je ons laat doen en dat wij dat allemaal zo zelf onthouden en ik denk dat ze dat keileuk gaan vinden.

Ritmic Blue Lara (9)

foto's: Karolina Maruszak

foto: Siska Vandecasteele

Lisbeth Gruwez (*1977) | zij/haar

studeerde aan het Stedelijk Instituut voor Ballet en aan P.A.R.T.S. en startte haar professionele carrière bij Ultima Vez in *The Day of Heaven and Hell*, een project over Pasolini. Vanaf 1999 werkte ze samen met Jan Fabre voor de voorstellingen *As long as the world needs a warrior's soul*, *Je suis sang* en de befaamde solo *Quando l'uomo principale è una donna*. Ze was één van Fabres *guerriers de la beauté* ('krijgers van de schoonheid'), en was als dusdanig ook te zien in de gelijknamige film van Pierre Coulibeuf. Daarnaast werkte ze ook met onder andere Jan Lauwers, Grace Ellen Barkey, Riina Saastamoinen, Sidi Larbi Cherkaoui en Peter Verhelst. Ze vertolkte de hoofdrol in *Lost Persons Area*, de debuutfilm van Caroline Strubbe.

Lisbeth is danseres, choreografe en mede-oprichter van Voetvolk. Naast haar werk binnen Voetvolk geeft Lisbeth ook bewegingsadvies (Maxim Storms, FC Bergman en Michael De Cock, etc..), begeleidt ze regelmatig workshops en is ze verbonden aan de KVS als één van de KVS-gezichten.

—

Maarten Van Cauwenberghe (*1976) | hij/hem

is een Belgische muzikant en componist, en de andere helft van Voetvolks artistieke team. Hij begon gitaar te spelen op zijn twaalfde en trok hij na zijn opleiding handelsingenieur (KU Leuven) naar de Jazzstudio in Antwerpen.

In 2000 begon hij te werken met Jan Fabre. Hij maakte de muziek voor *As long as the world needs a warrior's soul* (2000), *Je suis sang* (2001) en *Quando l'uomo principale è una donna* (2004). Hij ontmoette er danseres Lisbeth Gruwez met wie hij nauw ging samenwerken en in 2007 Voetvolk oprichtte.

Naast zijn componeerwerk voor Voetvolk werkte hij onder meer samen met Miet Warlop (o.a. voor *One Song*), Tristero, Collectif Transquiquennal, Manah Depauw, Alex Salinas en Antoine d'Agata.

Hij componeerde ook de muziek voor *Yell for Cadel*, zijn eigen documentaire over Cadel Evans, en voor *Le Part Sauvage*, Guérin Van de Vorsts eerste langspeelfilm. Van Cauwenberghe regisseerde ook videoclips voor A Brand (Hammerhead), Millionaire (Ballad of Pure Thought) en *Vive la Fête*.

Hij maakt ook deel uit van de psychedelische electropunk band Dendermonde (met Frederik Heuvinck en Elko Blijweert) en van het gitaartrio Hikes (met Dag Taeldeman en Rodrigo Fuentealba Palavicino). Tussen 2002-2004 was Van Cauwenberghe ook stichtend lid van de band Babyjohn met wie hij twee platen uitbracht op het LOWLANDS label. Momenteel wordt zijn werk uitgebracht op het ROTKAT label.

Als handelsingenieur is Van Cauwenberghe ook geïnteresseerd in de zakelijke kant van het culturele veld. In 2016 won hij de Vlaamse Cultuurprijs voor Cultureel Ondernemerschap, uitgereikt door de Vlaamse Gemeenschap.

Stef Stessel (°1964) | hij/hem

is scenograaf, lichtontwerper en fotograaf. Hij is ook vast lid van theatercollectief de Roovers en gastdocent aan het RITCS. Als freelancer werkt(e) hij geregeld samen met toneelgezelschappen zoals Het Toneelhuis, hetpaleis, Laika, BRONKS, Muziektheater Transparant, KVS, LOD muziektheater, Theater Stap, ARSENAAL/LAZARUS, Kabinet K, KOPERGIETERY en BRUT en werkt vaak samen met Inne Goris, Simon De Vos, Carly Wijs en Thomas Bellinck/Robin.

Recent verzorgde Stessel de vormgeving van de productie Race (Arsenaal), BUZZ (KOPERGIETERY en LAZARUS), en Vaderlandloos (Jr.cE.sA.r, ARSENAAL en KVS). Deze laatste creatie werd geselecteerd voor het TheaterFestival in Gent, waar hij tevens de voorstelling Jongen van Carly Wijs (De Roovers/Teateri) vormgaf.

—

Koen Haagdorens (°1971) | hij/hem

is dramaturg bij hetpaleis. Hij werkte eerder onder andere voor NTGent, De Munt, de Singel, Transparant vzw, het Toneelhuis, de theatermaker en Wunderbaum.

hetpaleis

is een podiumkunstenhuis voor jong publiek. Het stimuleert kinderen in hun kunstbeleving: als toeschouwer, als gesprekspartner, als deelnemer, als jonge artiest. hetpaleis programmeert verschillende kunstdisciplines en is een spiegel voor een wereld die ingrijpend verandert, een huis voor de volwassenen van morgen.

—

Voetvolk

is het dansgezelschap van danseres/choreografe Lisbeth Gruwez en muzikant/componist Maarten Van Cauwenberghe. Het duo maakte al meer dan tien voorstellingen, waaronder It's going to get worse and worse and worse, my friend (2012), AH/HA (2014), Lisbeth Gruwez dances Bob Dylan (2015), We're pretty fuckin' far from okay (2016), The Sea Within (2018), Piano Works Debussy (2020), Into the Open (2022) en Nomadics (2023). Voetvolk maakt momenteel WASCO!, hun allereerste voorstelling met kinderen, voor een publiek van alle leeftijden.

Het werk van Voetvolk wordt in grote mate bepaald door improvisatie, performance-elementen, een gedetailleerde visuele verbeelding en een fijnzinnige maar haarscherpe dialoog tussen dans en geluidsontwerp: Gruwez en Van Cauwenberghe sturen elkaar aan met als doel een perfecte symbiose te bereiken tussen het auditieve en het visueel-fysieke. Voetvolks voorstellingen reisden al de halve wereld rond en werden o.m. geselecteerd voor het Festival d'Avignon, Julidans, Tanz im August, Dance Umbrella, het TheaterFestival en de Biënnale van Venetië.

Voetvolk is verbonden aan KVS (Koninklijke Vlaamse Schouwburg) en kc NONA.

speellijst

in hetpaleis			
12.04.24	19u00	première	grote zaal
13.04.24	19u00	familievoorstelling	grote zaal
14.04.24	15u00	familievoorstelling	grote zaal
18.04.24	10u00	schoolvoorstelling	grote zaal
19.04.24	10u00	schoolvoorstelling	grote zaal
21.04.24	15u00	familievoorstelling	grote zaal
25.04.24	10u00	schoolvoorstelling	grote zaal
26.04.24	10u00	schoolvoorstelling	grote zaal
27.04.24	19u00	familievoorstelling	grote zaal
op reis			
30.06.24	16u00	familievoorstelling	Tweetaktfestival, Utrecht (NL)

foto: Danny Willems

praktisch

foto: Danny Willems

info & tickets

Tickets voor WASCO! in hetpaleis zijn te koop aan €3 €8,5 €13,5 en €17. Te reserveren bij hetpaleis via 03 202 83 60, info@hetpaleis.be of online op hetpaleis.be.

persaanvragen

Sarah Binnemans
T +32 (0)498 66 27 65
sarah.binnemans@hetpaleis.be

Louise Raes
T +32 (0)485 43 47 87
louise@voetvolk.be

spot voorstelling uitgelicht

Surf naar de spot van WASCO! voor extra informatie, spel en inhoud rond de voorstelling.

beluister de muziek uit de voorstelling

met de steun van:

De Standaard

de vrienden
van het paleis

VOETVOLK
LIBBETH
GRUWEZ
MAARTEN
VAN CAUWENBERGHE

hetpaleis